

วิธีการทดลอง

วิธีผลิตด่างัมมันต์ด้วยสารละลายซิงค์คลอไรด์ (ZnCl₂)

เป็นการผลิตด่างัมมันต์ด้วยเครื่องแอกติเวเตอร์แบบเบตนิ่ง ในระดับห้องปฏิบัติการ เพื่อศึกษาตัวแปรที่สำคัญในการผลิตคือ อุณหภูมิ, เวลา, ปริมาณของ ZnCl₂, ระยะเวลาการแช่ ZnCl₂, ขนาดอนุภาคเริ่มต้น โดยทั่วไปการผลิตด่างัมมันต์ด้วย ZnCl₂ มักใช้วัตถุดิบที่ไม่ถูกคาร์บอนิซ์มาก่อน แต่เนื่องจากกะลาตาลโตนดมีความแข็งและเหนียวมาก ประกอบกับการที่ไม่มีเครื่องบดที่เหมาะสม จึงจำเป็นที่จะต้องเผากะลาตาลโตนด ให้เป็นด่างัมเสียก่อน เพื่อให้สะดวกในการบด จึงทดลองเพื่อหาสภาวะของการคาร์บอนิซ์ที่จะได้ด่างัมที่มีคุณภาพดีที่สุดด้วยรายละเอียดของการผลิตมีดังนี้

1. อุปกรณ์, สารเคมีและการเตรียม

อุปกรณ์แสดงในรูปที่ 4.1

- กรรไกรตัดแผ่นเหล็ก สำหรับตัดกะลาตาลให้ขนาดเล็กลง
- เครื่องบดหยาบแบบ Jaw-crusher
- เครื่องบดละเอียดแบบ Disc mill
- เครื่องคาร์บอนิเซอร์แบบเบตนิ่ง ความจุ 18 ลิตร (รูปที่ 3.9)
- เตาเผาอุณหภูมิสูง (Muffle furnace) ของ CARBOLITE (England)

type ESF 12/23 , ช่วงอุณหภูมิ 0-1,200 องศาเซลเซียส

- ตู้อบ ของ MEMMERT, ช่วงอุณหภูมิ 0-250 องศาเซลเซียส
- ชุดกรองสุญญากาศ และกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 42 ซึ่งใช้ปั๊ม

สุญญากาศแบบ Aspirator รุ่น A-3S ของ EYELA, Tokyo Rikakikai Co., Ltd.

- เครื่องเขย่าตามแนวราบของ JANKE&KUNKEL รุ่น KS 250, ความเร็ว 2,500 รอบต่อนาที
- ครุชี่เบลฟอรัลเลนความจุ 130 มิลลิลิตร พร้อมฝา
- เครื่องเขย่าแรง(Sieve shaker) EFL1 mk3
- แรงขนาดต่างๆดังนี้ 1.19(16 เมช), 1.68(12 เมช), 2.38(8 เมช), 3.36(6 เมช) มิลลิเมตร
- สารละลาย $ZnCl_2$ เข้มข้นร้อยละ 30, 40, 50, 60 และ 70 โดยน้ำหนัก
วิธีการเตรียมคือ ชั่ง $ZnCl_2$ เกรดการค้าที่แห้งจำนวน 30, 40, 50, 60 และ 70 กรัม ตามลำดับ แล้วเติมน้ำกลั่นให้มีน้ำหนักเป็น 100 กรัม กวนจน $ZnCl_2$ ละลายหมด กรองเพื่อแยกส่วนที่ไม่ละลายออกให้หมด วัดความต้งจำเพาะและบันทึกค่า ถ้ามีการเตรียมสารละลาย $ZnCl_2$ ใหม่ ต้องทำให้ความต้งจำเพาะเท่ากับที่เตรียมในครั้งแรก เพราะ $ZnCl_2$ เป็นสารดูดความชื้นและไม่ระบุความบริสุทธิ์ไว้ ทำให้การชั่งเตรียมอาจเกิดความผิดพลาดได้ง่าย
- สารละลายกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้นร้อยละ 10 โดยปริมาตร วิธีเตรียมคือ ตวงน้ำกลั่นจำนวน 90 มิลลิลิตรด้วยกระบอกตวง เทใส่บีกเกอร์ แล้วตวงกรดไฮโดรคลอริก เข้มข้นเกรดวิเคราะห์ จำนวน 10 มิลลิลิตร ค่อยๆเทลงในน้ำกลั่นที่เตรียมไว้ กวนให้เข้ากัน แล้วเทกลับไปมาระหว่างบีกเกอร์กับกระบอกตวงที่ใช้
- สารละลายด่างโซเดียมคาร์โบเนต (Na_2CO_3) เข้มข้นร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก
วิธีเตรียมคือ ชั่ง Na_2CO_3 เกรดวิเคราะห์ จำนวน 5 กรัม เติมน้ำกลั่นจนมีน้ำหนักรวมเท่ากับ 100 กรัม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.1 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตถ่านกัมมันต์ด้วย $ZnCl_2$

(บน) กรรไกรตัดเหล็ก

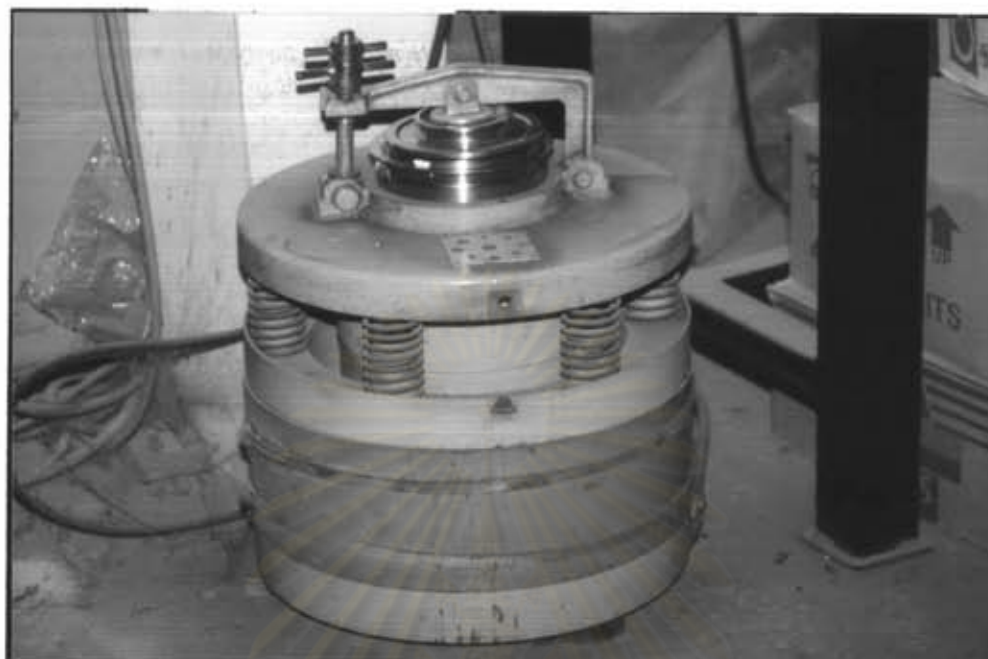
(ล่าง) เครื่องเขย่าตามแนวนราบ

รูปที่ 4.1(ต่อ) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตถ่านกัมมันต์ด้วย $ZnCl_2$

(บน) ตู้อบ

(ล่าง) เครื่องบดหยาบ

รูปที่ 4.1(ต่อ) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตถ่านกัมมันต์ด้วย $ZnCl_2$

(บน) เครื่องบดละเอียด

(ล่าง) เตาเผาอุณหภูมิสูง

รูปที่ 4.1(ต่อ) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตน้ำมันกัดด้วย $ZnCl_2$
เครื่องเขย่าแรง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การเตรียมวัตถุดิบ

วัตถุดิบในงานวิจัย เป็นกะลาตาลโตนดที่ได้จากเกษตรกรในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผ่าแล้วนำจาวตาลไปจำหน่าย ดังนั้นจึงเป็นกะลาตาลโตนดที่ถูกผ่าออกเป็น 2 ส่วนแล้ว ซึ่งสามารถบรรจุในเครื่องคาร์บอนไนซ์ได้ทันที แต่ในงานวิจัยนี้ได้ตัดให้เป็นชิ้นเล็กด้วยกรรไกรตัดเหล็ก เพื่อคาร์บอนไนซ์ได้คราวละมากๆ

3. ขั้นตอนการผลิตถ่านกัมมันต์

3.1 หาสภาวะการเตรียมถ่านกะลาตาลโตนดที่เหมาะสม มีรายละเอียดดังนี้

- ชั่งกะลาตาลโตนดที่แห้ง 2,000 กรัม ใส่ในเบดของเครื่องคาร์บอนไนเซอร์ ปิดฝาและขันน็อตให้แน่น
- ตั้งอุณหภูมิของเครื่องควบคุมที่ 200 องศาเซลเซียสจนกระทั่งอุณหภูมิภายในเบดขึ้นถึง 200 องศาเซลเซียส เริ่มนับเวลาจนกระทั่งถึงเวลาที่ต้องการ คือ 1, 2, และ 3 ชั่วโมง ตามลำดับ เมื่อครบกำหนดเวลา รีบยกเบดออกจากส่วนให้ความร้อน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการคาร์บอนไนซ์อีก
- นำมาตั้งทิ้งไว้เย็น แล้วเปิดฝาเพื่อนำถ่านที่ได้ออกมาซึ่งบันทึกน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ที่ได้
- ทดลองซ้ำโดยแปรอุณหภูมิของการทดลองคือ 250, 300 และ 400 องศาเซลเซียส(ดูการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในภาคผนวกที่ ๗)
- บดและคัดขนาดด้วยร่อนขนาด 1.68 - 2.38 มิลลิเมตร
- ชั่งถ่านที่เตรียมได้จำนวน 20 กรัม ใส่ลงในครุฑีเบล เติมน้ำละลาย $ZnCl_2$ เข้มข้นร้อยละ 50 จำนวน 60 กรัม
- กวนด้วยแท่งแก้ว 5-10 นาที ปิดฝาแล้วตั้งทิ้งไว้ 3 วัน เพื่อให้ $ZnCl_2$ เข้มเข้าไปทั่วเม็ดถ่านโดยไม่ต้องเขย่า แล้วอบที่ 120 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง
- นำไปกระตุ้นในเตาเผาอุณหภูมิสูง ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง
- นำออกมาตั้งทิ้งไว้ให้เย็นภายนอกเตา แล้วนำไปล้างบนเครื่องกรองสุญญากาศที่ใช้กระดาษกรองเบอร์ 42 ด้วยสารละลายกรด HCl ที่ร้อน 3 ครั้งๆ ละ 100 มิลลิลิตร

ล้างด้วยน้ำร้อน 3 ครั้งๆ 200 มิลลิลิตร จากนั้นล้างด้วยสารละลาย Na_2CO_3 ประมาณ 10 มิลลิลิตร โดยการฉีดด้วยขวดฉีด

- อบแห้งที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส จนแห้ง บดให้ละเอียดเพื่อนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆ

3.2 หาความเข้มข้นและปริมาณของ ZnCl_2 ที่เหมาะสม

- ชั่งกะลาตาลโตนดที่แห้ง 2,000 กรัม ใส่ในเบด ปิดฝาและขันน็อตให้แน่น

- ใช้สภาวะที่ได้จากการทดลองข้อ 3.1 คือตั้งอุณหภูมิของเครื่องควบคุมอุณหภูมิที่ 200 องศาเซลเซียส เมื่ออุณหภูมิภายในเบดขึ้นถึง 200 องศาเซลเซียส เริ่มนับเวลาจนครบ 2 ชั่วโมง

- นำมาตั้งทิ้งไว้เย็น แล้วเปิดฝาเพื่อนำด้านที่ได้ออกมาชั่งบันทึกน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ที่ได้

- บดและคัดขนาดด้วยร่อนขนาดต่างๆคือ 1.68-2.38 มิลลิเมตร

- ชั่งเมล็ดด้านที่เตรียมได้จำนวน 20 กรัม ใส่ลงในครุชีเบล เติมสารละลาย ZnCl_2 เข้มข้นร้อยละ 30, 40, 50, 60 และ 70 จำนวน 40, 60 และ 80 กรัม ตามลำดับ

- กวนด้วยแท่งแก้ว ปิดฝาแล้วตั้งทิ้งไว้ 3 วัน เพื่อให้ ZnCl_2 ซึมเข้าไปทั่วอนุภาค โดยไม่ต้องเขย่า แล้วอบที่ 120 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง

- นำไปกระตุกในเตาเผาอุณหภูมิสูง ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง

- นำออกมามาตั้งทิ้งไว้ให้เย็นภายนอกเตา แล้วนำไปล้างบนเครื่องกรองสุญญากาศที่ใช้กระดาษกรองเบอร์ 42 ด้วยสารละลายกรด HCl ที่ร้อน 3 ครั้งๆ ละ 100 มิลลิลิตร ล้างด้วยน้ำร้อน 3 ครั้งๆ 200 มิลลิลิตร จากนั้นล้างด้วยสารละลาย Na_2CO_3 ประมาณ 10 มิลลิลิตร โดยการฉีดด้วยขวดฉีด

- อบแห้งที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส จนแห้ง บดให้ละเอียดเพื่อนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆ

3.3 หาขนาดเริ่มต้นของอนุภาค และการเพิ่มประสิทธิภาพ $ZnCl_2$ ด้วยการ

เขย่า

ให้แน่น

อนุภาคที่ 200 องศาเซลเซียส เมื่ออนุภาคนำในเบดชั้นถึง 200 องศาเซลเซียส เริ่มนับเวลาจนครบ 2 ชั่วโมง

ของผลิตภัณฑ์ที่ได้

2.38-3.36 มิลลิเมตร

- ใช้สภาวะที่ได้จากการทดลองที่ 3.2 คือ ซังเม็ดถ่านที่ได้จำนวน 20 กรัม ใส่ลงในครุชีเบล เติมสารละลาย $ZnCl_2$ เข้มข้นร้อยละ 70 จำนวน 60 กรัม

- กวนด้วยแท่งแก้ว ปิดฝาแล้วตั้งทิ้งไว้ 3 วัน เพื่อให้ $ZnCl_2$ ซึมเข้าไปทั่วอนุภาค แปรลักษณะการตั้งทิ้งไว้คือ ไม่เขย่า และเขย่า แล้วอบที่ 120 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง

- นำไปกระตุ้นในเตาเผาอนุภาคสูง ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง

- นำออกมาตั้งทิ้งไว้ให้เย็นภายนอกเตา แล้วนำไปล้างบนเครื่องกรองสุญญากาศที่ใช้กระดาษกรองเบอร์ 42 ด้วยสารละลายกรด HCl ที่ร้อน 3 ครั้งๆ ละ 100 มิลลิลิตร ล้างด้วยน้ำร้อน 3 ครั้งๆ ละ 200 มิลลิลิตร จากนั้นล้างด้วยสารละลาย Na_2CO_3 ประมาณ 10 มิลลิลิตร โดยการฉีดด้วยขวดฉีด

- อบแห้งที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส จนแห้ง บดให้ละเอียดเพื่อนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆ

3.4 หาระยะเวลาในการเขย่าที่เหมาะสม

- ชั่งกะลาตาลโตนดที่แห้ง 2,000 กรัม ใส่ในเบด ปิดฝาและขันน็อตให้แน่น

- ใช้สภาวะที่ได้จากการทดลองข้อ 3.1 คือตั้งอุณหภูมิของเครื่องควบคุมอุณหภูมิที่ 200 องศาเซลเซียส เมื่ออุณหภูมิภายในเบดขึ้นถึง 200 องศาเซลเซียส เริ่มนับเวลาจนครบ 2 ชั่วโมง

- นำมาตั้งทิ้งไว้เย็น แล้วเปิดฝาเพื่อนำถ่านที่ได้ออกมาชั่งบันทึกน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ที่ได้

- บดและคัดขนาดด้วยร่อนขนาดต่างๆคือ 1.19-1.68, 1.68-2.38, 2.38-3.36 มิลลิเมตร

- ใช้สภาวะที่ได้จากการทดลองที่ 3.2 คือ ชั่งเม็ดถ่านที่ได้จำนวน 20 กรัม ใส่ลงในครุฑีเบล เติมสารละลาย $ZnCl_2$ เข้มข้นร้อยละ 70 จำนวน 60 กรัม

- กวนด้วยแท่งแก้ว ปิดฝาแล้วตั้งทิ้งไว้ 3 วัน เพื่อให้ $ZnCl_2$ ซึมเข้าไปทั่วอนุภาค เขย่าเป็นระยะเวลา 1, 2 และ 3 วัน ตามลำดับ แล้วอบที่ 120 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง

- นำไปกระตุ้นในเตาเผาอุณหภูมิสูง ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง

- นำออกมาตั้งทิ้งไว้ให้เย็นภายนอกเตา แล้วนำไปล้างบนเครื่องกรองสุญญากาศที่ใช้กระดาษกรองเบอร์ 42 ด้วยสารละลายกรด HCl ที่ร้อน 3 ครั้งๆละ 100 มิลลิลิตร ล้างด้วยน้ำร้อน 3 ครั้งๆ 200 มิลลิลิตร จากนั้นล้างด้วยสารละลาย Na_2CO_3 ประมาณ 10 มิลลิลิตร โดยการฉีดด้วยขวดฉีด

- อบแห้งที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส จนแห้ง บดให้ละเอียดเพื่อนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆ

วิธีผลิตถ่านกัมมันต์ด้วยก๊าซผสมระหว่างก๊าซเผาไหม้และไอน้ำ

1. อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้

- เครื่องชั่งที่มีความละเอียด 0.01 กรัม
- เครื่องบดแบบ Jaw-crusher
- เครื่องบดละเอียดแบบ Disc mill
- เครื่องคาร์โบไนเซอร์แบบเบตนิ่ง ความจุ 2.9 ลิตร(รูปที่ 4.2) เดิม

เครื่องนี้ใช้ในระบบฟลูอิดเซชัน แต่เนื่องจากกะลาตาลมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะบดด้วยระบบ สกรูจึงใช้วิธีเปิดฝาแล้วใส่ทางด้านบน

- เครื่องเขย่าแรง(Sieve shaker) EFL1 mk3
- แรงขนาดต่างๆ ดังนี้ 0.500(35 เมช), 1.19(16 เมช), 1.68(12 เมช), 2.38(8 เมช) มิลลิเมตร
- เครื่องแอกติเวเตอร์แบบฟลูอิดซ์เบต(รูปที่ 4.3) ซึ่งมีส่วนสำคัญดังต่อไปนี้

- ส่วนบ้อนวัตถุดิบแบบสกรู(Screw feeder)(รูปที่ 4.3.1)

สกรูมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 เซนติเมตร ยาว 50 เซนติเมตร ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ขนาด 0.25 แรงม้า โดยมีความเร็วในการหมุน 250 รอบต่อนาที สกรูนี้ อยู่ภายในท่อสแตนเลสที่มีน้ำหล่อเย็น เพื่อลดอุณหภูมิของสารบ้อน ท่อสกรูนี้ต่อกับกล่องสแตนเลส สีเหลี่ยมขนาด 25X25 ตารางเซนติเมตร และมีฝาเปิดปิดเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนาด 10X10 ตาราง เซนติเมตร เพื่อทำให้เกิดความสะดวกในการใส่สารบ้อน

- ส่วนผลิตก๊าซเผาไหม้(รูปที่ 4.3.2)

ประกอบด้วยหัวพ่นไฟ(รูปที่ 4.3.3) ซึ่งใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิง โดยมีอัตราการบ้อนน้ำมันเข้าเครื่อง 7 กิโลกรัมต่อชั่วโมงและให้พลังงานความร้อน 83 กิโล-วัตต์ เปลวไฟจากหัวพ่นไฟจะพ่นเข้าไปในห้องเผาไหม้สมบูรณ์(รูปที่ 4.3.4) ซึ่งเป็นท่อเหล็ก ทรงกระบอกทำจากเหล็กหนา 1 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 33 เซนติเมตร และ ยาว 80 เซนติเมตร ท่อเหล็กนี้หุ้มด้วยฉนวนใยแก้วเพื่อป้องกันอันตรายในขณะปฏิบัติงาน ก๊าซเผาไหม้ที่ได้จะถูกส่งผ่านท่อส่งก๊าซเผาไหม้ร้อนซึ่งทำจากเหล็ก(รูปที่ 4.3.5) ที่เส้นผ่านศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร และหุ้มด้วยฉนวนใยแก้วเพื่อป้องกันการสูญเสียความร้อน เข้าไปผสมกับ ใช้น้ำอิมิตวียิ่งยวดก๊าซและไอน้ำจะผ่านแผ่นกระจายก๊าซ(Distributor) เข้าไปยังส่วนที่เกิดปฏิกิริยา

- ส่วนผลิตไอน้ำอิมมิตัวยังยวตที่อุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส

ใช้ไอน้ำจากเครื่องผลิตไอน้ำ(Boiler) ซึ่งใช้ความร้อนจากการเผาไหม้แก๊สธรรมชาติเซล ของภาควิชาเคมีเทคนิค จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผ่านวาล์วลดความดัน (Steam pressure reducing valves) (รูปที่ 4.3.6) เพื่อควบคุมความดันของไอน้ำเข้าให้สม่ำเสมอ และผ่านบอลวาล์วและเกจวัดความดัน(รูปที่ 4.3.7) เพื่อควบคุมอัตราการไหลของไอน้ำที่จะผ่านเข้าเครื่อง ในการทดลองใช้ความดัน 2 กิโลกรัมแรงต่อตารางเซนติเมตร อัตราการไหลของไอน้ำ 44 กิโลกรัมต่อชั่วโมง(ค่านี้ได้จากคู่มือของวาล์วลดความดัน) ไอน้ำที่ไม่เข้าเครื่อง จะส่งออกไปยังเครื่องดักไอน้ำ(รูปที่ 4.3.8)

ท่อไอน้ำเข้าเป็นท่อเหล็กสแตนเลสที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 0.6 เซนติเมตร ขดเป็นวงคล้ายสปริง เส้นผ่านศูนย์กลางของวงประมาณ 50 เซนติเมตร เพื่อเพิ่มพื้นที่สัมผัสกับขดลวดให้ความร้อน ซึ่งมีกำลังไฟ 3,000 กิโลวัตต์ โดยใช้ไฟฟ้าจากเครื่องแปลงไฟกระแสตรงที่ปรับค่าได้ขนาด 50-300 แอมป์ ขดลวดให้ความร้อนนี้เป็นชนิดแบน กว้าง 1 เซนติเมตร หนา 0.1 เซนติเมตร และยาว 5 เมตร พันรอบท่อไอน้ำเข้า แล้วหุ้มด้วยฉนวนใยแก้ว เพื่อป้องกันการสูญเสียความร้อน บริเวณขดลวดดังกล่าวนี้มีที่วัดอุณหภูมิชนิดโครเมล-อลูเมล แบบเค ซึ่งส่งสัญญาณไปยังเครื่องควบคุมอุณหภูมิชนิดเข็ม 0 - 1,200 องศาเซลเซียส เพื่ออุ่นให้ไอน้ำเข้าเครื่องให้ม้อณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส(ดูส่วนผสมของก๊าซผสมแสดงไว้ในภาคผนวกที่ ๗)

- ส่วนที่เกิดปฏิกิริยา

เป็นท่อทรงกระบอกทำจากสแตนเลสเบอร์ 316 หุ้มด้วยฉนวนใยแก้ว เพื่อป้องกันการสูญเสียความร้อน มี 3 ส่วน(รูปที่ 4.3.9) ส่วนล่างต่อกับท่อนำก๊าซเผาไหม้จากหัวนไฟ โดยกันด้วยแผ่นกระจายก๊าซ(Distributor) ซึ่งทำด้วยตะแกรงสแตนเลสที่มีรูขนาด 2.3 มิลลิเมตร โดยมีพื้นที่ช่องว่างประมาณร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมด เหนือและใต้แผ่นกระจายก๊าซมีรูสำหรับเสียบที่วัดอุณหภูมิ(รูปที่ 4.3.10) ส่วนล่างมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 เซนติเมตร และสูง 77 เซนติเมตร รอบนอกพันด้วยขดลวดให้ความร้อนขนาดกำลังไฟ 5000 วัตต์(รูปที่ 4.3.11) โดยใช้ไฟฟ้าจากเครื่องแปลงไฟกระแสตรงขนาด 50-500 แอมป์ และมีที่วัดอุณหภูมิ เพื่อป้องกันไม่ให้อุณหภูมิสูงเกินไป ส่วนล่างนี้เป็นส่วนที่เกิดปฏิกิริยา ส่วนกลางมี

เส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 21 เซนติเมตร และสูง 40 เซนติเมตร อีกส่วนหนึ่งเป็นส่วนบนมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 33 เซนติเมตร และสูง 40 เซนติเมตร เป็นส่วนที่ป้องกันไม่ให้อนุภาคภายในหลุดออกไป มีรูสำหรับเสียบที่วัดอุณหภูมิ จากการทดลองพบว่า บริเวณนี้มีอุณหภูมิประมาณ 500 องศาเซลเซียส ดังนั้นก๊าซร้อนที่ผ่านจากส่วนเกิดปฏิกิริยา เมื่อมาถึงบริเวณนี้ อุณหภูมิจะลดลง ทำให้ความเร็วของก๊าซลดลงด้วย ฝาปิดของส่วนบนนี้ต่อกับท่อเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 เซนติเมตร (รูปที่ 4.3.12) เพื่อระบายก๊าซไปนอกอาคาร

- ส่วนเก็บผลิตภัณฑ์

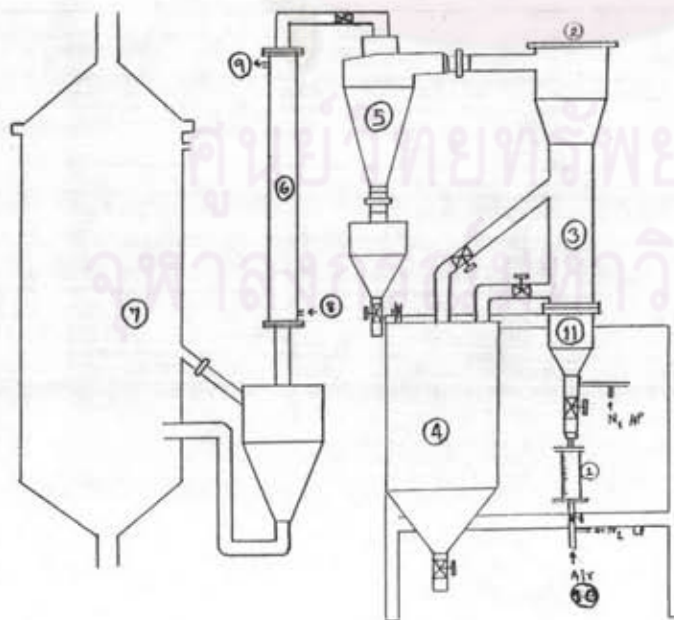
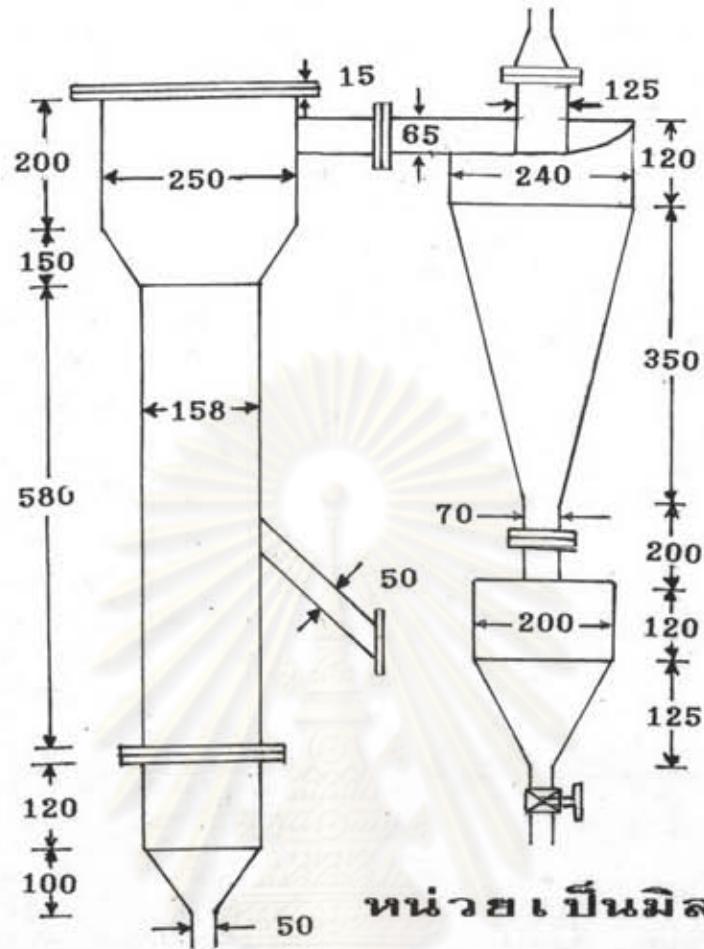
เป็นถังทรงกระบอกที่ทำจากเหล็กหนา 0.3 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 40 เซนติเมตร สูง 80 เซนติเมตร (รูปที่ 4.3.13) ถังนี้จะต่อเข้ากับเครื่องดูดสุญญากาศ (รูปที่ 4.3.14) เพื่อช่วยดูดผลิตภัณฑ์ออกมาได้เร็วขึ้น

- เครื่องบันทึกการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ (รูปที่ 4.3.15)

เป็นเครื่องบันทึกการเปลี่ยนแปลงในช่วงอุณหภูมิ 0-1,200 องศาเซลเซียส ของ YOKOGAWA รุ่น $\mu R100$

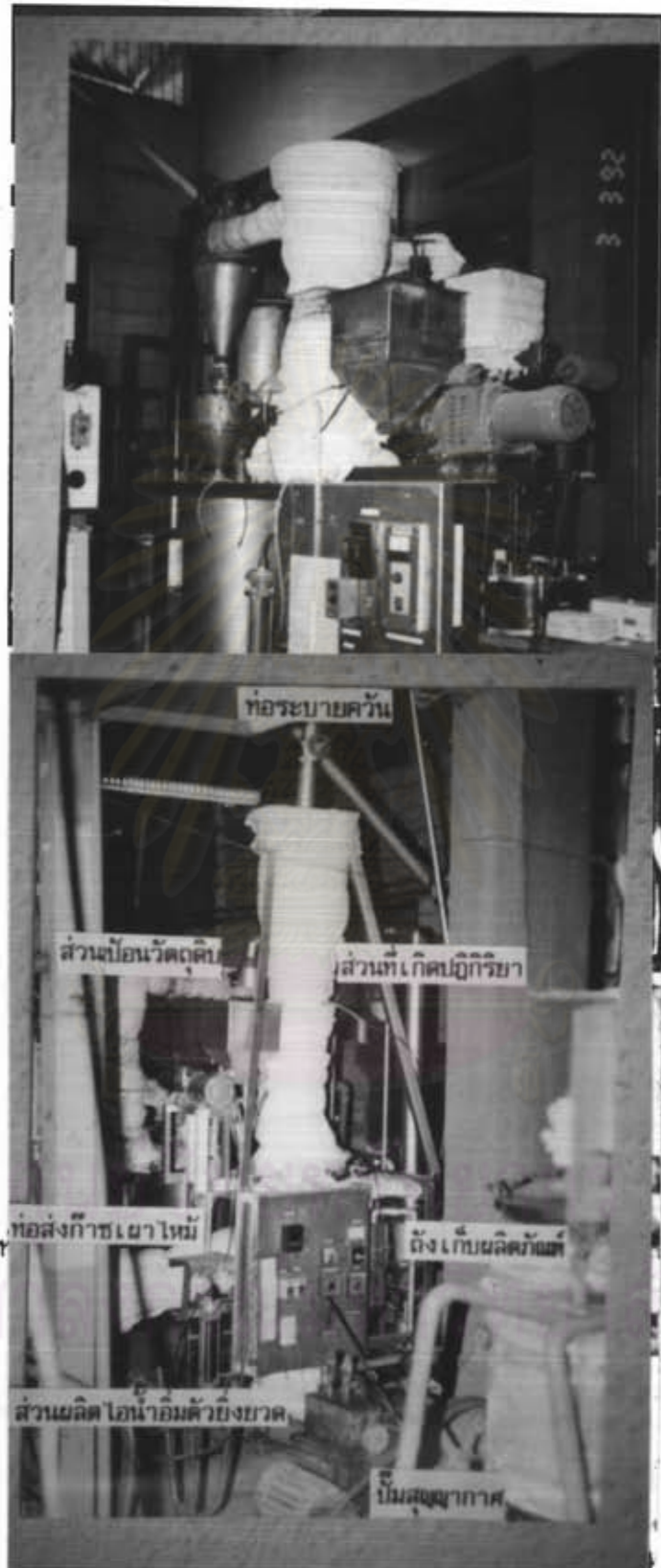
- แผงควบคุม (รูปที่ 4.3.16)

ประกอบด้วยเบรกเกอร์หลัก ซึ่งรับไฟฟ้าสามเฟสของภาควิชาเคมี เทคนิคมีหน้าที่เปิดปิดไฟฟ้าสำหรับอุปกรณ์ทุกชิ้นที่ต้องใช้ไฟฟ้า ยกเว้น บั๊มสุญญากาศ นอกจากนี้ยังมีเบรกเกอร์ควบคุมการจ่ายไฟฟ้าให้มอเตอร์สำหรับบ่อนสาร, เครื่องควบคุมอุณหภูมิสำหรับเบดซึ่งรับสัญญาณจากที่วัดอุณหภูมิภายในเบดและสำหรับเครื่องอุ่นน้ำเข้าซึ่งรับสัญญาณจากที่วัดอุณหภูมิที่ขดลวดให้ความร้อนแก่ท่ออุ่นน้ำเข้า และมีเต้าเสียบสำหรับจ่ายไฟฟ้า 220 โวลต์ ให้อุปกรณ์อื่นๆ เช่น เครื่องบันทึกการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ, พัดลม และไฟให้แสงสว่าง

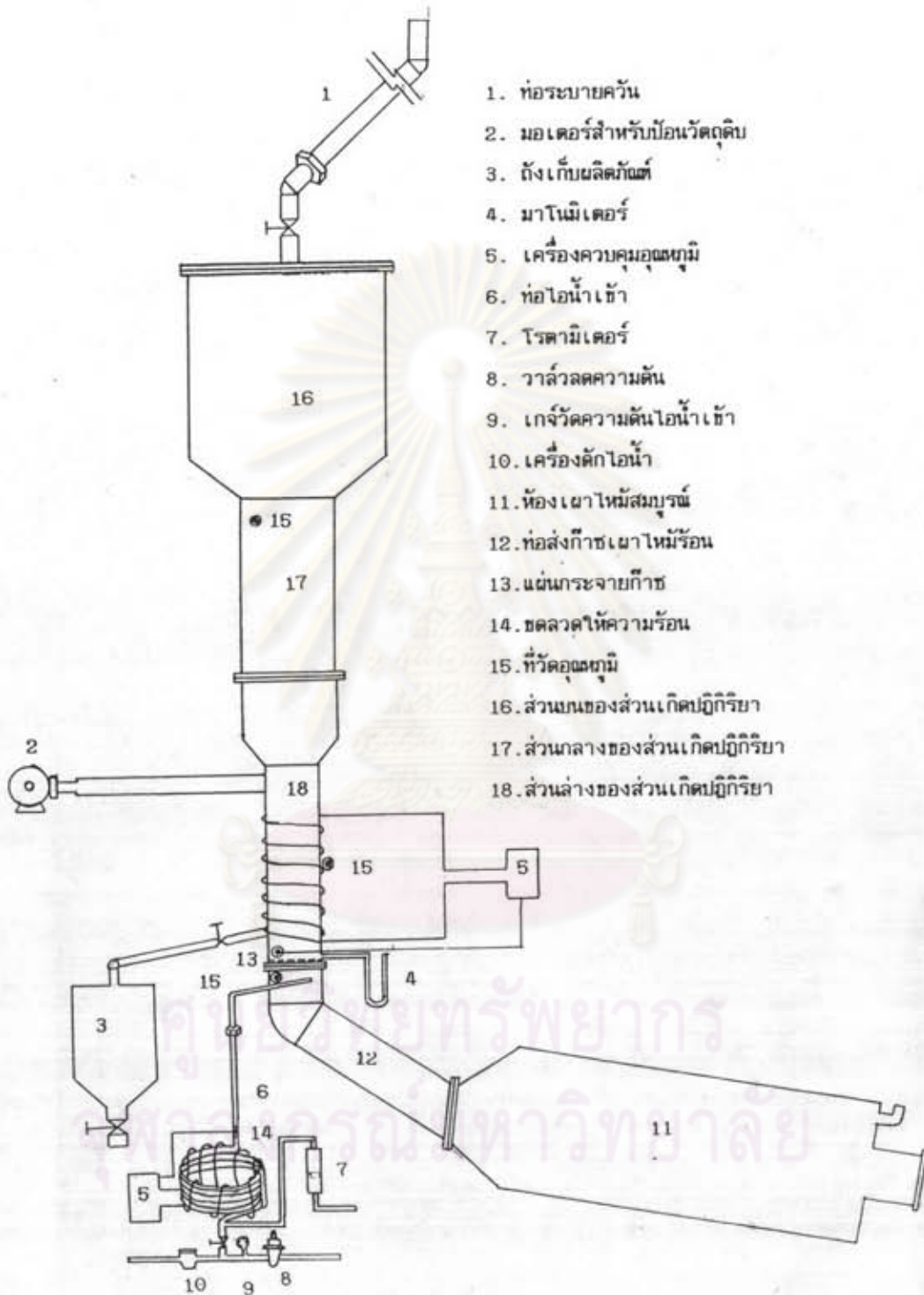
1. โรตารีเตอร์
2. ฝาเปิดปิดสำหรับใส่วัสดุ
3. ส่วนเกิดปฏิกิริยา
4. ถังเก็บผลิตภัณฑ์
5. โซลโคลน
6. เครื่องควบแน่น
7. ส่วนกำจัดก๊าซแบบดูดซึม
8. ทางน้ำเข้าเครื่องควบแน่น
9. ทางน้ำออกเครื่องควบแน่น
10. ทางก๊าซไนโตรเจนเข้า
11. แผ่นกระจายก๊าซ

รูปที่ 4.2 เครื่องคาร์บอนไดออกไซด์แบบเบตนิ่ง

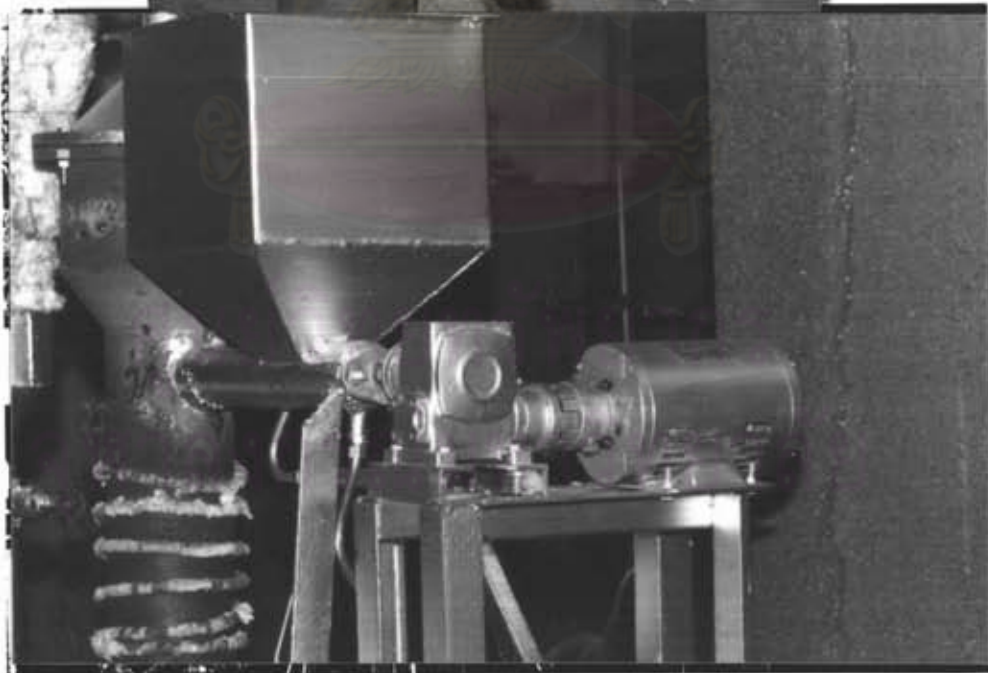
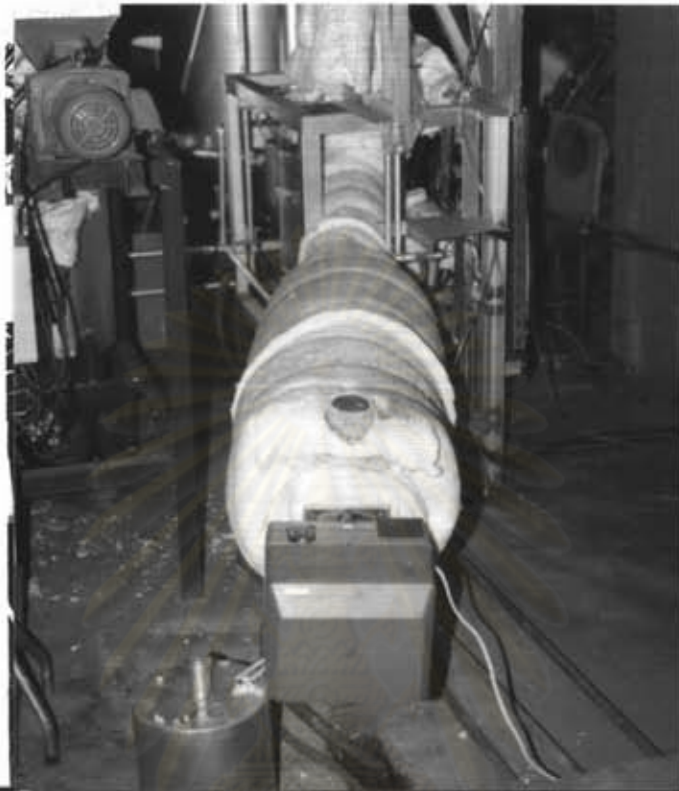
รูปที่ 4.2 (ต่อ) (บน) เครื่องคาร์บอนเซอร์แบบเบตนิ่ง (ลักษณะทั่วไป)

รูปที่ 4.3 (ล่าง) เครื่องแอกติเวเตอร์แบบฟลูอิดซ์เบต (ลักษณะทั่วไป)

1. ท่อระบายควัน
2. มอเตอร์สำหรับปั๊มวัตถุดิบ
3. ถังเก็บผลิตภัณฑ์
4. มาโนมิเตอร์
5. เครื่องควบคุมอุณหภูมิ
6. ท่อไอน้ำเข้า
7. โรตารีเตอร์
8. วาล์วลดความดัน
9. เกจวัดความดันไอน้ำเข้า
10. เครื่องดีกไอน้ำ
11. ห้องเผาไหม้สมบูรณ์
12. ท่อส่งก๊าซเผาไหม้ร้อน
13. แผ่นกระจายก๊าซ
14. ชุดลดให้ความร้อน
15. หัวต่ออุณหภูมิ
16. ส่วนบนของส่วนเกิดปฏิกิริยา
17. ส่วนกลางของส่วนเกิดปฏิกิริยา
18. ส่วนล่างของส่วนเกิดปฏิกิริยา

รูปที่ 4.3(ต่อ) เครื่องแอกติเวเตอร์แบบฟลูอิดซ์เบด(แผนผังการทำงาน)

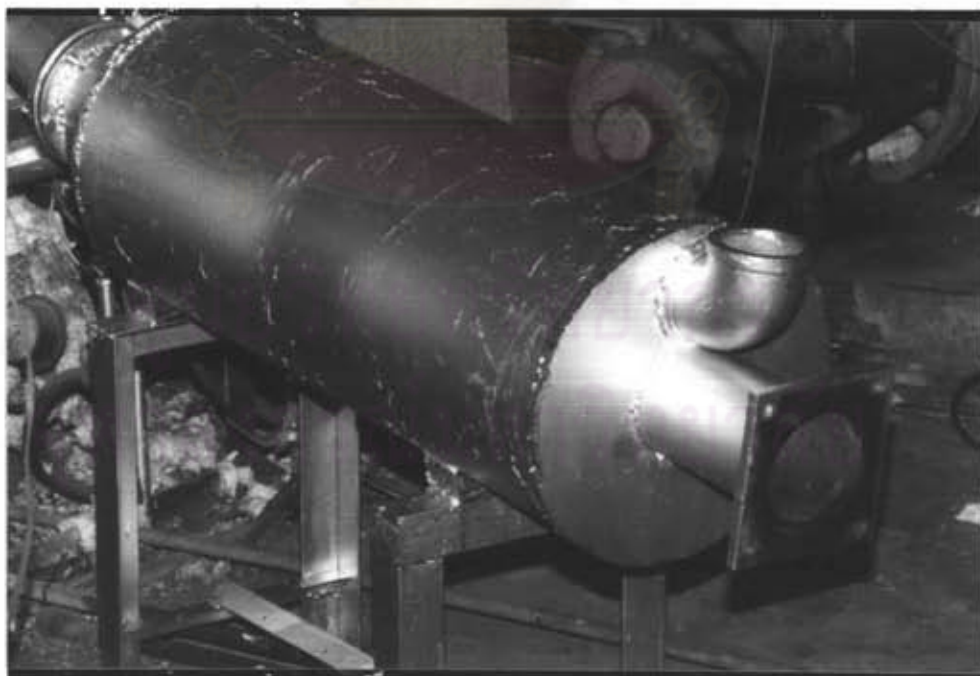
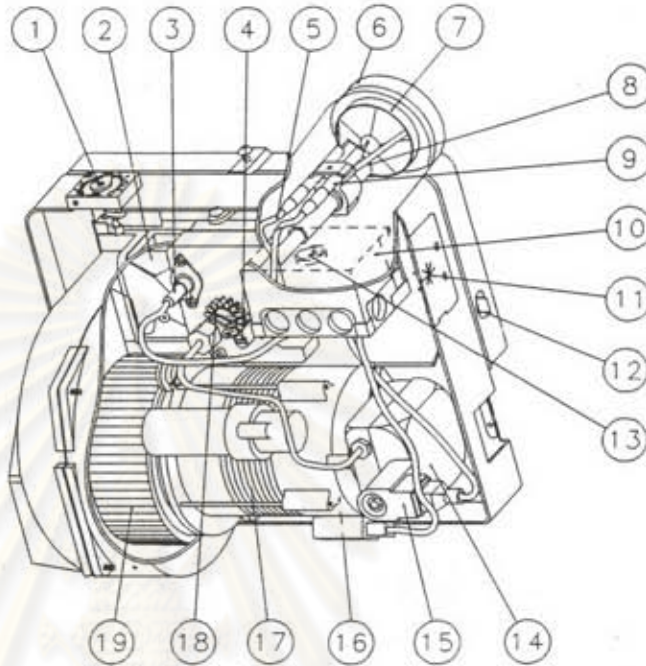

รูปที่ 4.3.1(บน) ส่วนปั้อนวัตถุติบแบบสกรูของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.2(ล่าง)ส่วนผลิตก๊าซเผาไหม้ของเครื่องแอกติเวเตอร์

COMPONENTS

1. Damper indication
2. Air damper
3. Photozell
4. Nozzle assembly adjustment
5. Ignition cables
6. Blast tube
7. Shrouded disc
8. Nozzle
9. Ignition electrodes
10. Control box
11. Electrical connection
12. Suspension hole
13. Reset button
14. Pump
15. Solenoid valve
16. Ignition transformer
17. Motor
18. Scale, nozzle assembly
19. Fan wheel

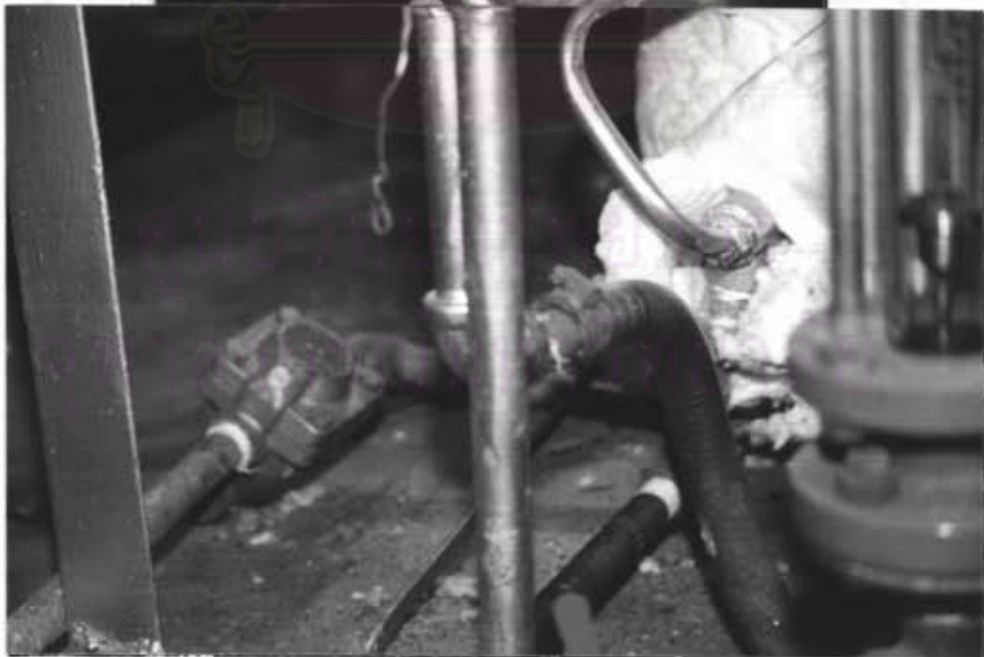
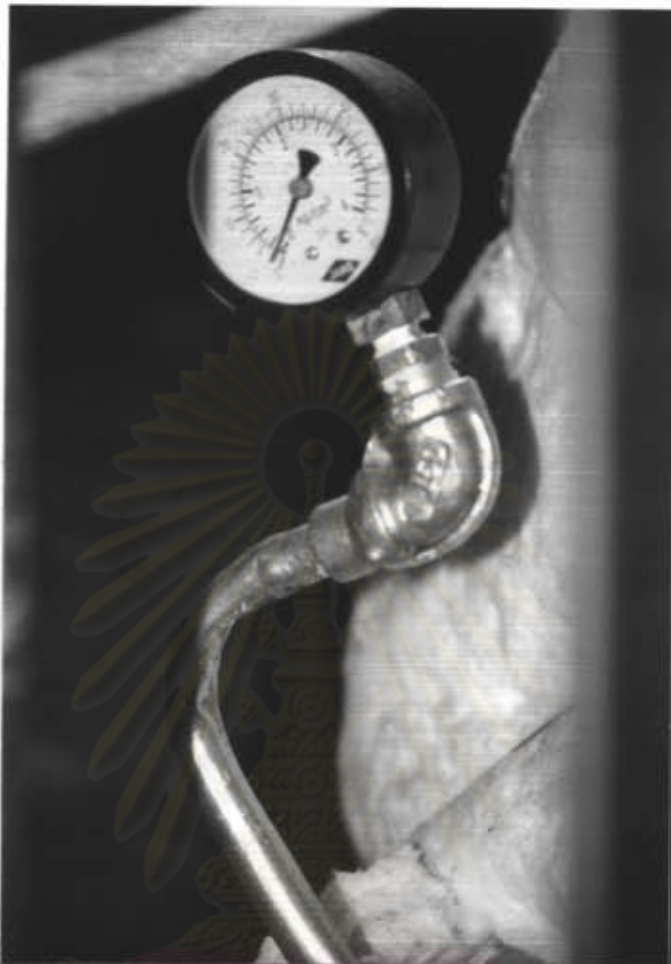
รูปที่ 4.3.3(บน) ส่วนประกอบของหัวพ่นไฟของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.4(ล่าง) ห้องเผาไหม้สมบูรณ์ของเครื่องแอกติเวเตอร์

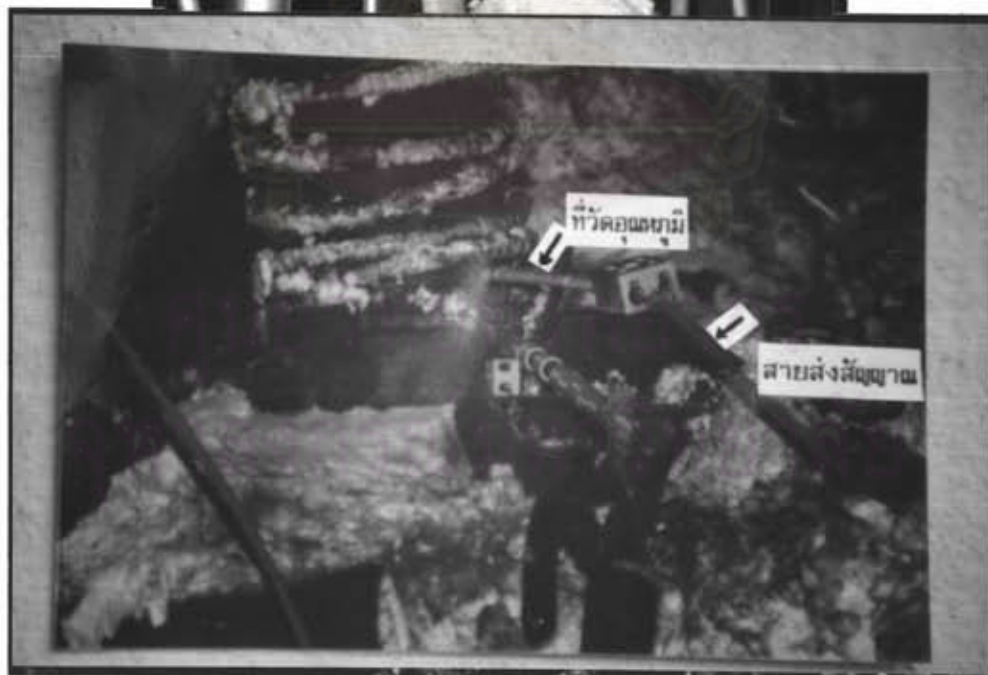
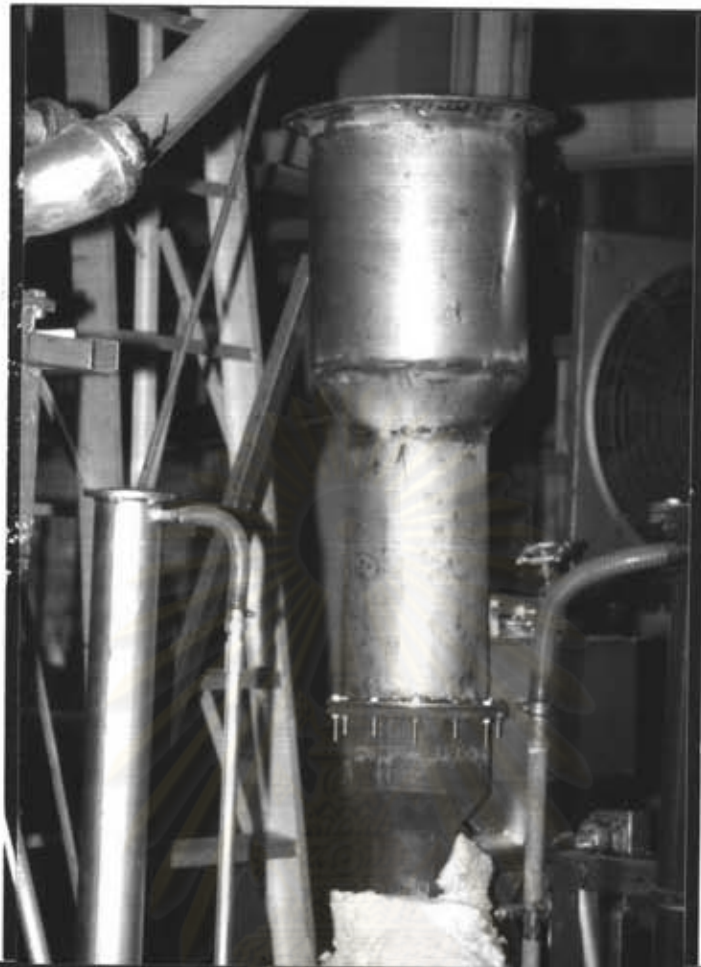
รูปที่ 4.3.5(บน) ท่อส่งก๊าซเผาไหม้ร้อนของเครื่องแอคติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.6(ล่าง) วาล์วลดความดันไอน้ำของเครื่องแอคติเวเตอร์

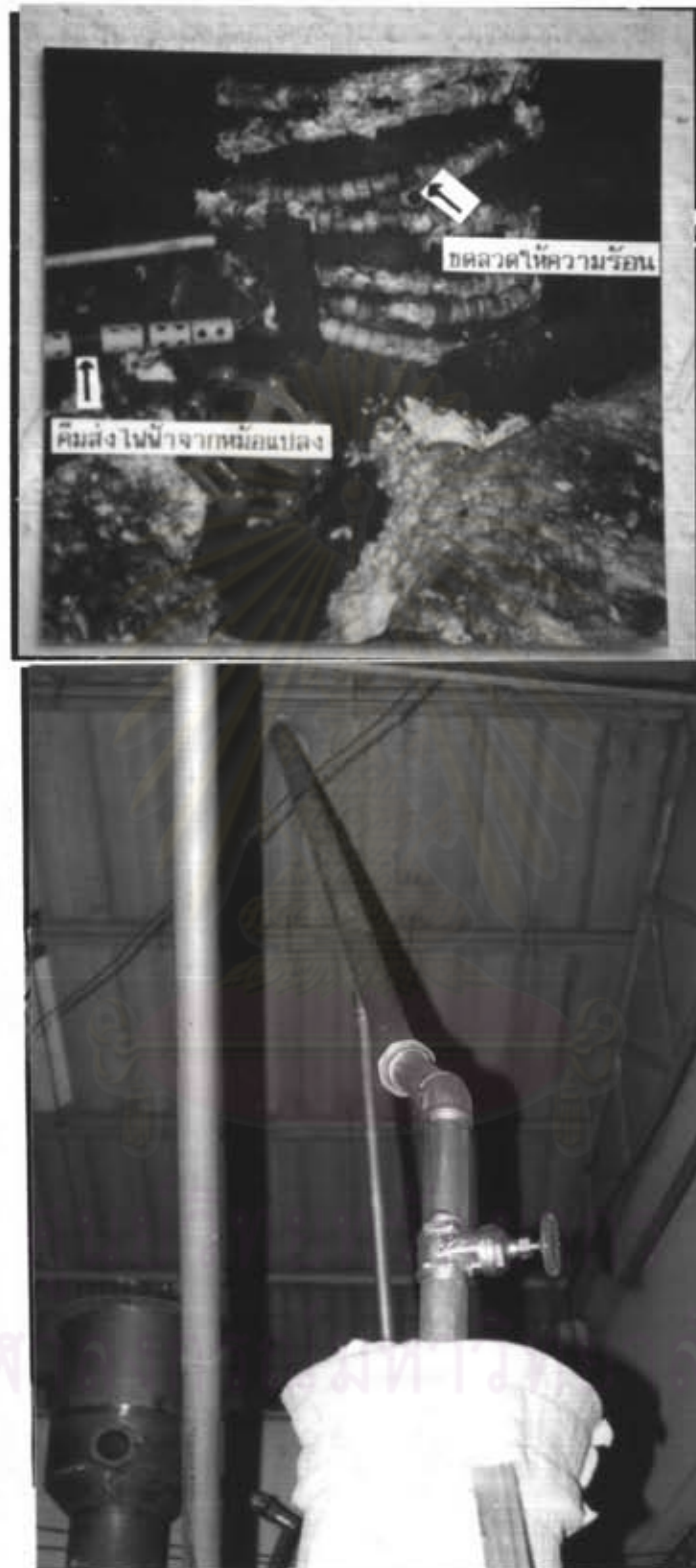

รูปที่ 4.3.7 (บน) เกจวัดความดันไอน้ำเข้าของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.8 (ล่าง) เครื่องตักไอน้ำของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.9(บน) ส่วนเกิดปฏิกิริยาของเครื่องแอกติเวเตอร์
รูปที่ 4.3.10(ล่าง)การต่อที่วัดอุณหภูมิของส่วนที่เกิดปฏิกิริยาของ
เครื่องแอกติเวเตอร์

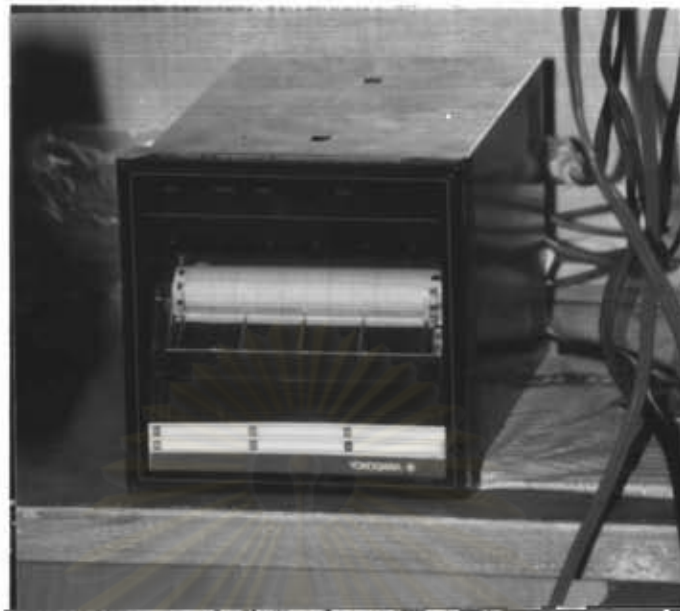
รูปที่ 4.3.11(บน) การพันขดลวดให้ความร้อนของส่วนที่เกิดปฏิกิริยา
ของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.12(ล่าง) ท่อระบายควันของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.13(บน) ดึงเก็บผลิตภัณฑ์ของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.14(ล่าง) ปั๊มสุญญากาศของเครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.15(บน) เครื่องบันทึกการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของ
เครื่องแอกติเวเตอร์

รูปที่ 4.3.16(ล่าง)แผงควบคุมของเครื่องแอกติเวเตอร์

2. การเตรียมวัตถุดิบ

วัตถุดิบในงานวิจัย เป็นกะลาตาลโตนดที่ได้จากเกษตรกรในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผ่าเอาจาวตาลไปจำหน่าย ดังนั้นจึงมีลักษณะถูกผ่าออกเป็นสองส่วนแล้ว วิธีการเตรียมตัวอย่างคือ

- นำมาตัดให้เป็นชิ้นเล็กๆ ด้วยกรรไกรตัดเหล็ก
- คาร์โบไนซ์ในเครื่องคาร์โบไนเซอร์(รูปที่ 4.2)ที่ผ่านก๊าซไนโตรเจนด้วยอัตราการไหล 4 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส นาน 2 ชั่วโมง ภายหลังการคาร์โบไนซ์ได้ตั้งทิ้งไว้ให้เย็นในเตา แล้วจึงนำออกมา
- บดและคัดขนาดด้วยร่อนขนาด 0.50-1.19, 1.19-1.68 ,1.68-

2.38 มิลลิเมตร

3. ขั้นตอนการผลิต

3.1 การหาความเร็วต่ำสุดของการฟลูได์(U_{mf})

- ชั่งเม็ดถ่านขนาดที่เตรียมไว้ 500 กรัม ใส่ในเครื่องแอกติเวเตอร์ ผ่านลมเข้าเครื่องโดยควบคุมอัตราการไหลด้วยโรตารีมิเตอร์ วัดความดันลดที่เกิดขึ้นภายในเบด โดยสังเกตจากมาโนมิเตอร์ที่บรรจุน้ำ ที่ระดับการไหลต่างๆ แล้วบันทึกผล

- สร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่างแกนราบคือ อัตราการไหล หรือ ความเร็วของตัวกลาง แกนตั้งฉากคือ ความดันลดที่ได้จากการทดลอง แล้วหาค่า U_{mf} จากจุดที่ความดันลดเริ่มคงที่(ดูผลการทดลองในภาคผนวกที่ ๒)

3.2 ขั้นตอนการผลิตถ่านกัมมันต์

- เปิดสวิตช์ไฟหลักของเครื่องแอกติเวเตอร์ และเครื่องจ่ายไฟสำหรับขดลวดให้ความร้อนแก่เบดและส่วนอุ่นความร้อน(Preheater) ของท่อไอน้ำเข้า ตั้งอุณหภูมิของเครื่องควบคุมขดลวดให้ความร้อนแก่เบดที่ 600 องศาเซลเซียส, เปิดเครื่องบันทึกการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ

- เมื่ออุณหภูมิภายในเบดเท่ากับ 600 องศาเซลเซียส หรืออุณหภูมิของขดลวดให้ความร้อน(T_c)เท่ากับ 850 องศาเซลเซียส ให้เปิดลมผ่านเข้าเครื่องเบาๆ

รอสัก 10-15 นาที เพื่อเป็นการพักเครื่องจ่ายไฟสำหรับขดลวดให้ความร้อนแก่เบต, เปิดน้ำ
เข้าหล่อเย็นส่วนบ้อนสารเข้า

- ตั้งอุณหภูมิของเครื่องควบคุมขดลวดให้ความร้อนของส่วนอุ่นไอน้ำเข้า
(T_p) เท่ากับ 300 องศาเซลเซียส

- จุดหัวนไฟซึ่งได้ปรับให้อัตราการไหลของน้ำมันและอากาศพอเหมาะ
แล้ว สังเกตได้จากเปลวไฟมีสีส้มและไม่มีเขม่า ปรับเครื่องควบคุมอุณหภูมิของขดลวดให้ความ
ร้อนแก่เบตให้มีอุณหภูมิเป็น 850, 900 และ 950 องศาเซลเซียส ตามต้องการ คอยปรับที่ตั้ง
อุณหภูมิของขดลวดให้ความร้อนแก่เบตให้ T_c มีอุณหภูมิไม่เกิน 1,000 องศาเซลเซียส เพื่อ
ป้องกันขดลวดชำรุด

- เมื่ออุณหภูมิภายในเบตเท่ากับอุณหภูมิที่ตั้งไว้ ให้ผ่านไอน้ำเข้าที่ความ
ดัน 1 กิโลกรัมแรงต่อตารางเซนติเมตร เปิดมอเตอร์สำหรับหมุนที่บ้อนวัตถุติบ แล้วบ้อนวัตถุติบ
จำนวน 500 กรัม ลงไป รับผิดชอบของที่บ้อนวัตถุติบ เพื่อป้องกันวัตถุติบในส่วนที่กำลังบ้อนเข้า
เกิดการลุกไหม้

- ปรับความดันของไอน้ำเข้าเป็น 2 กิโลกรัมแรงต่อเซนติเมตร เริ่ม
นับเวลา

- เมื่อได้เวลาตามต้องการ ปิดเปลวไฟที่หัวนไฟ แต่ยังคงหม้อให้มอเตอร์
ลมทำงานต่อไป เปิดวาล์วทางออกส่วนเก็บผลิตภัณฑ์ แล้วเปิดปั๊มสุญญากาศ เป็นเวลาประมาณ
10 นาที

- ปิดวาล์วทางออกส่วนเก็บผลิตภัณฑ์ เมื่อเย็นจึงนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ออก
ทางวาล์วเปิดปิดตั้งที่อยู่ด้านล่าง

- ปิดเครื่องบันทึกการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ (ดูตัวอย่างการเปลี่ยนแปลง
ในภาคผนวกที่ ๗)

- เมื่ออุณหภูมิภายในเบตลดลงเหลือประมาณ 300 องศาเซลเซียส ให้
ปิดมอเตอร์ลมของหัวนไฟ และน้ำหล่อเย็นของส่วนบ้อนสาร